Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

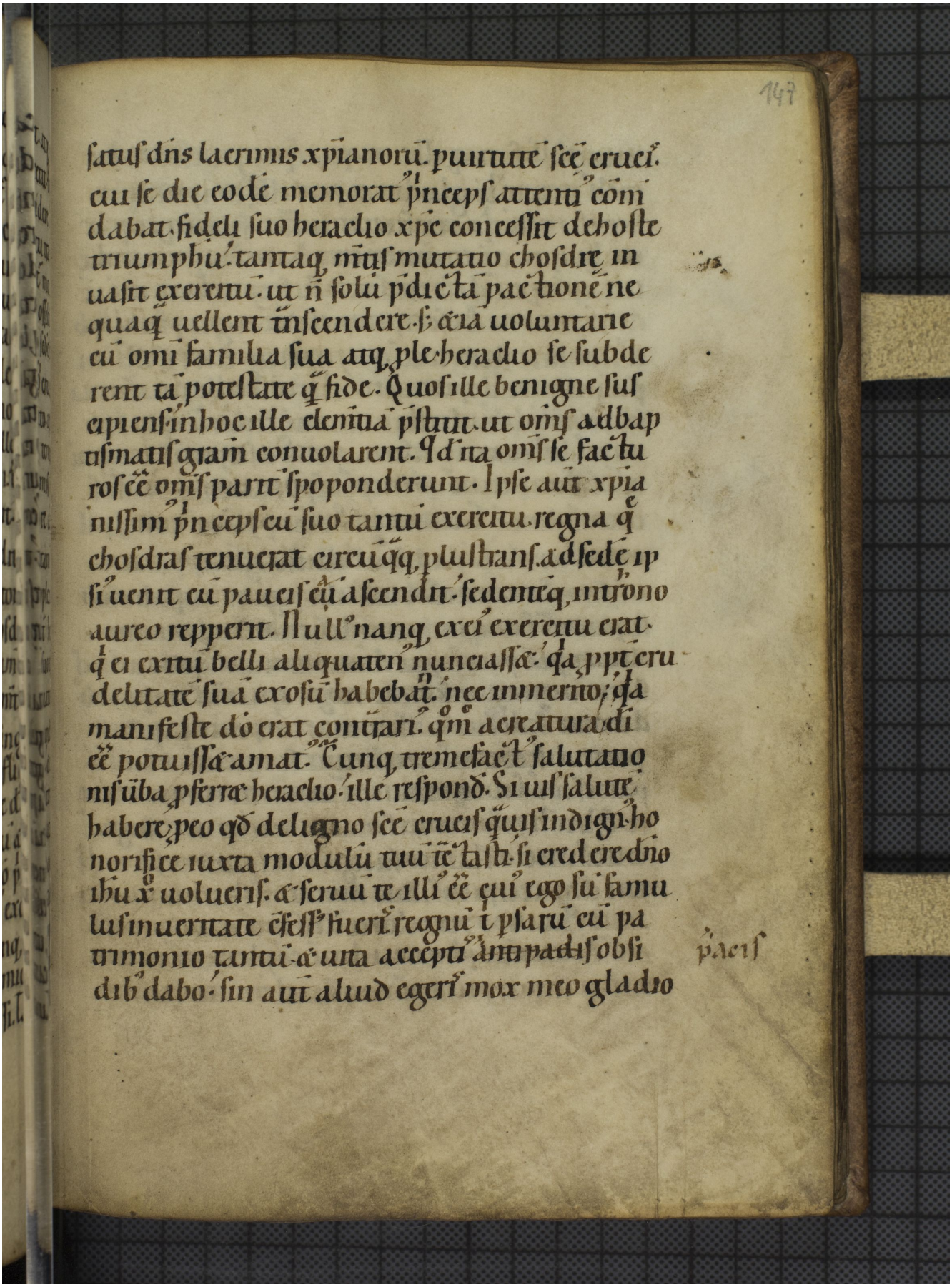

147

satus dns lacrimis xpianorū. puritate scē crucis.
cui se die eodē memorat pncepsse attentū cōm
dabat. fidēli suo heraclio xpe concessit de hoste
triumphū. tantaq; mtis mutatio chosdre in
uasit exercitū. ut ñ solū pdictā pactionē ne
quaq; uellent tnscendere. s; ēia uoluntarie
cū omi familia sua atq; ple heraclio se subde
rent tā potestate q̄ fide. Quo ille benigne sus
cipiens. in hoc ille clemētiā pstitit. ut omis adbap
tismatis gratiam conuolarent. Qd ita omis se fac tu
ros cē omis partis spoponderunt. Ipse aut xpia
nissimus pncepsse cū suo tantū exercitu regna q̄
chosdras tenuerat circūq; plustransiit. ad sedē ip
si uenit cū paucis eū ascendit. sedentq; in trono
aureo reppert. Nullū nanq; ex eo exercitu erat.
q̄ ei extra belli aliquatenus nuncia ausus. qa ppter cru
delitatē sua exosū habebat. nec immerito. qa
manifeste dō erat contrarius. qm a creatura di
ē potuisse amat. Cunq; tremefactus salutatio
nis ūba pferre heraclio. ille respondit. Si uis salutē
habere peo qd de ligno sce crucis quis indigni ho
norifice iuxta modulū tuū te tasti. si credere dno
ihu x uolueris. ac seruū te illi ē cui ego sū famu
lus in ueritate ēfessus fueris regnū i psarū cū pa
trimonio tantū ac urbē accepti ānū pacis obsi
dib dabo. sin aut aliud egeris mox meo gladio

pacis